

DRUHÁ ČASŤ

POSTUP SLOVENSKÝCH ORGÁNOV AKO JUSTIČNÝCH ORGÁNOV ŠTÁTU PÔVODU

§ 5

Vydanie európskeho ochranného príkazu

(1) Na vydanie európskeho ochranného príkazu je príslušný súd alebo prokurátor, ktorý vydal ochranný príkaz. Európsky ochranný príkaz sa vydáva na základe žiadosti chránenej osoby. Ak je chránená osoba pozbavená spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jej spôsobilosť na právne úkony obmedzená, o vydanie európskeho ochranného príkazu môže požiadať jej zákonný zástupca alebo opatrovník.

(2) Pri rozhodovaní o vydaní európskeho ochranného príkazu sa zohľadní najmä miera ohrozenia chránenej osoby a čas, ako dlho chránená osoba zamýšľa mať pobyt alebo zdržiavať sa v inom členskom štáte. Ak súd alebo prokurátor európsky ochranný príkaz nevydá, rozhodne o zamietnutí žiadosti chránenej osoby.

(3) Európsky ochranný príkaz sa vyhotovuje na formulári, ktorého vzor je uvedený v prílohe č. 1 a obsahuje náležitosti v ňom uvedené.

(4) Európsky ochranný príkaz alebo rozhodnutie o zamietnutí žiadosti chránenej osoby sa doručuje chránenej osobe. Proti rozhodnutiu o zamietnutí žiadosti chránenej osoby je prípustná sťažnosť.

(5) Pred vydaním európskeho ochranného príkazu sa ohrozujúcej osobe umožní uplatniť právo byť vypočutá a právo podať opravný prostriedok proti ochrannému príkazu, ak nemohla tieto práva uplatniť v konaní, ktoré viedlo k jeho vydaniu.

Súvisiace ustanovenia:

§ 1 Predmet zákona, § 2 Vymedzenie základných pojmov, § 3, § 4 Rozsah pôsobnosti, § 6 Zaslanie EOP do vykonávajúceho štátu, § 7 Dôsledky uznania EOP vykonávajúcim štátom, § 8 Zmena, späťvzatie a zrušenie EOP, § 9 Vzťah ku konaniu podľa osobitného predpisu, § 10 Informačná povinnosť, § 11 Príslušnosť, § 12 Rozhodnutie súdu, § 13 Dôvody odmietnutia, § 14 Uznanie EOP a prijatie následného opatrenia, § 15 Zmena následného opatrenia, § 16 Zrušenie následného opatrenia, § 17 Súbeh konaní, § 18 Spôsob styku a zasielanie písomností, § 19 Preklady, § 20 Náklady, § 21 Poskytovanie súčinnosti pri zisťovaní potrebných informácií

Súvisiace predpisy:

Trestný zákon; Trestný poriadok; Občiansky zákonník; zákon č. 36/2005 Z. z. o rodine; Civilný mimosporový poriadok; zákon č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre; rámcové rozhodnutie Rady 2008/947/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky a probačné rozhodnutia na účely dohľadu nad probačnými opatreniami a alternatívnymi sankciami, Ú. v. EÚ L 337, 16. 12. 2008, s. 102 – 122; rámcové rozhodnutie Rady 2009/829/SVV z 23. októbra 2009 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozhodnutia o opatreniach dohľadu ako alternatíve väzby medzi členskými štátmi Európskej únie, Ú. v. EÚ L 294, 11. 11. 2009, s. 20 – 40

Relevantné ustanovenia smernice 2011/99/EÚ:**Preambula**

(13) Každá žiadosť o vydanie európskeho ochranného príkazu by sa mala primerane rýchlo posúdiť so zohľadnením osobitných okolností prípadu vrátane naliehavosti celej záležitosti, predpokladaného dátumu príchodu chránenej osoby na územie vykonávajúceho štátu a, ak je to možné, stupňa ohrozenia chránenej osoby.

(15) V konaniach smerujúcich k vydaniu a uznaniu európskeho ochranného príkazu by mali príslušné orgány primerane zohľadniť potreby obetí vrátane osobitne zraniteľných osôb, ako sú maloletí alebo osoby s postihnutím.

(17) V súlade s článkom 6 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a článkom 47 druhým odsekom Charty základných práv Európskej únie by sa osobe, ktorá predstavuje nebezpečenstvo, mala byť počas konania, ktoré vedie k prijatiu ochranného opatrenia, alebo pred vydaním európskeho ochranného príkazu dať možnosť vyjadriť sa a podať proti nemu opravný prostriedok.

Článok 6**Vydávanie európskeho ochranného príkazu**

1. Európsky ochranný príkaz sa môže vydať v prípade, keď sa chránená osoba rozhodne mať pobyt alebo už má pobyt v inom členskom štáte, alebo keď sa chránená osoba rozhodne, že sa bude zdržiavať, alebo sa už zdržiava v inom členskom štáte. Pri rozhodovaní o vydaní európskeho ochranného príkazu musí príslušný orgán štátu pôvodu zohľadniť okrem iného obdobie, počas ktorého má chránená osoba v úmysle zdržiavať sa vo vykonávajúcom štáte, a závažnosť potreby ochrany.
2. Chránená osoba môže predložiť žiadosť o vydanie európskeho ochranného príkazu buď príslušnému orgánu štátu pôvodu, alebo príslušnému orgánu vykonávajúceho štátu. Ak sa žiadosť predloží vo vykonávajúcom štáte, jeho príslušný orgán ju bezodkladne zašle príslušnému orgánu štátu pôvodu.
3. Pred vydaním európskeho ochranného príkazu sa osobe, ktorá predstavuje nebezpečenstvo, umožní uplatniť právo byť vypočutá a právo podať opravný prostriedok proti ochrannému opatreniu, ak nemohla tieto práva uplatniť v konaní, ktoré viedlo k prijatiu ochranného opatrenia.
4. Ak príslušný orgán prijme ochranné opatrenie zahŕňajúce jeden alebo viacero zákazov alebo obmedzení uvedených v článku 5, informuje akýmkoľvek vhodným spôsobom v súlade s postupmi podľa svojho vnútroštátneho práva chránenú osobu o možnosti požiadať o vydanie európskeho ochranného príkazu v prípade, že sa uvedená osoba rozhodne odísť do iného členského štátu, ako aj o základných podmienkach takejto žiadosti. Orgán odporučí chránenej osobe, aby podala žiadosť pred odchodom z územia štátu pôvodu.
5. Ak má chránená osoba opatrovníka alebo zástupcu, takýto opatrovník alebo zástupca môže podať žiadosť uvedenú v odsekoch 2 a 3 v mene chránenej osoby.
6. V prípade zamietnutia žiadosti o európsky ochranný príkaz informuje príslušný orgán štátu pôvodu chránenú osobu o všetkých dostupných opravných prostriedkoch proti rozhodnutiu v súlade s vnútroštátnymi predpismi.

Článok 7**Formálne a obsahové náležitosti európskeho ochranného príkazu**

Európsky ochranný príkaz sa vydá podľa vzorového tlačiva uvedeného v prílohe I k tejto smernici. Obsahuje predovšetkým tieto informácie:

- a) totožnosť a štátnu príslušnosť chránenej osoby, ako aj totožnosť a štátnu príslušnosť opatrovníka alebo zástupcu, ak je chránená osoba maloletá alebo nemá spôsobilosť na právne úkony;

- b) *deň, od ktorého má chránená osoba v úmysle mať pobyt alebo sa zdržiavať vo vykonávajúcom štáte a dĺžka pobytu, ak je známa;*
- c) *názov, adresu, telefónne a faxové číslo a emailovú adresu príslušného orgánu štátu pôvodu;*
- d) *identifikáciu (napr. prostredníctvom čísla a dátumu) právneho aktu obsahujúceho ochranné opatrenie, na ktorého základe sa prijíma európsky ochranný príkaz;*
- e) *zhrnutie skutočností a okolností, ktoré viedli k prijatiu ochranného opatrenia v štáte pôvodu;*
- f) *zákazy alebo obmedzenia uložené v ochrannom opatrení, na základe ktorého sa vydal európsky ochranný príkaz, osobe, ktorá predstavuje nebezpečenstvo, dĺžku ich trvania a uvedenie prípadného trestu, ktoré možno uložiť v prípade porušenia príslušného zákazu alebo obmedzenia;*
- g) *prípadné použitie technického prístroja, ktorý bol poskytnutý chránenej osobe alebo osobe, ktorá predstavuje nebezpečenstvo, ako prostriedok výkonu ochranného opatrenia;*
- h) *totožnosť a štátnu príslušnosť osoby, ktorá predstavuje nebezpečenstvo, ako aj jej kontaktné údaje;*
- i) *v prípade, že je takáto informácia príslušnému orgánu štátu pôvodu známa bez toho, aby musel požadovať ďalšie preskúmanie, skutočnosť, či chránenej osobe a/alebo osobe, ktorá predstavuje nebezpečenstvo, bola poskytnutá v štáte pôvodu bezplatná právna pomoc;*
- j) *opis iných okolností, ktoré môžu ovplyvniť posúdenie ohrozenia chránenej osoby, ak je to vhodné;*
- k) *prípadne výslovné uvedenie skutočnosti, že rozsudok v zmysle článku 2 rámcového rozhodnutia 2008/947/SVV alebo rozhodnutie o opatreniach dohľadu v zmysle článku 4 rámcového rozhodnutia 2009/829/SVV sa už zaslalo do štátu dohľadu, a to v prípade, že je iný ako vykonávajúci štát európskeho ochranného príkazu, a označenie orgánu tohto štátu príslušného vykonať takýto rozsudok alebo rozhodnutie.*

K ods. 1

1. Ustanovenie upravuje postup pri vydávaní EOP justičnými orgánmi Slovenskej republiky. Vymedzuje sa príslušnosť pre vydanie EOP. Príslušný je súd alebo prokurátor, ktorý vydal ochranný príkaz v trestnom konaní podľa Trestného poriadku.
2. K ochrannému príkazu pozri výklad k § 2 písm. a) ZEOP.
3. K vecnej a miestnej príslušnosti súdov pozri § 11 a nasl. TP.
4. K vecnej a miestnej príslušnosti prokurátorov pozri § 46 ods. 7 a 8 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre.
5. Európsky ochranný príkaz sa vydáva len na **žiadosť chránenej osoby**, keď táto opustila alebo zamýšľa opustiť územie Slovenskej republiky a plánuje sa zdržiavať v inom členkom štáte EÚ. Nevyhnutná podmienka „žiadosti“ chránenej osoby o vydanie EOP má dvojaký účel: na jednej strane zabrániť automatickému zasielaniu EOP do iného členského štátu EÚ, na druhej strane, aby okrem dodržania potrebných požiadaviek príkaz závisel od želania obete, ktorá môže mať z osobných dôvodov záujem nepožadovať oň napriek tomu, že opustila, resp. plánuje opustiť územie štátu, na ktoré sa vzťahuje pôvodná ochrana.
6. O možnosti požiadať o vydanie EOP musí byť chránená osoba v trestnom konaní poučená, ak sa zároveň ukladajú povinnosti odsúdenému zamerané na ochranu inej osoby. V zmysle § 51 ods. 8 TZ súd pri uložení obmedzenia podľa § 51 ods. 3 písm. f) TZ a povinnosti podľa § 51 ods. 4 písm. a) TZ informuje určenú osobu o jej práve požiadať o vydanie EOP na účely zabezpečenia jej ochrany na území iného členského štátu EÚ. Podobne aj pri nahradení väzby a uložení primeraných povinností a obmedzení v zmysle § 82 ods. 5 TP sudca pre prípravné konanie alebo súd pri uložení obmedzenia alebo povinnosti podľa § 82 ods. 1 písm. h), j) a k) TP informuje určenú osobu

o možnosti požiadať o vydanie EOP na účely zabezpečenia jej ochrany na území iného členského štátu EÚ.

7. Chránená osoba môže predložiť žiadosť o vydanie EOP buď príslušnému orgánu štátu pôvodu, alebo príslušnému orgánu vykonávajúcemu štátu. Ak sa žiadosť predloží vo vykonávajúcom štáte, jeho príslušný orgán ju bezodkladne zašle príslušnému orgánu štátu pôvodu (čl. 6 ods. 3 smernice 2011/99/EÚ). Ak požiada chránená osoba súd alebo prokurátora o vydanie EOP a ochranný príkaz, na základe ktorého má byť vydaný, bol vydaný v inom členskom štáte, súd alebo prokurátor žiadosť postúpi bez meškania príslušnému justičnému orgánu iného členského štátu (§ 10 ods. 2 ZEOP).
8. O vydanie EOP môže požiadať plnoletá osoba. Podľa príslušných predpisov sa plnoletosť nadobúda dovŕšením osemnásteho roku. Pred dosiahnutím tohto veku sa plnoletosť nadobúda len uzavretím manželstva. Takto nadobudnutá plnoletosť sa ne stráca ani zánikom manželstva, ani vyhlásením manželstva za neplatné (§ 8 ods. 2 Občianskeho zákonníka).
9. V prípade, ak bola chránená osoba pozbavená spôsobilosti na právne úkony alebo ak jej bola spôsobilosť na právne úkony obmedzená, o vydanie EOP môže požiadať jej zákonný zástupca alebo opatrovník.
10. Hoci zákon v komentovanom ustanovení uvádza „osoba pozbavená spôsobilosti na právne úkony“, resp. § 10 Občianskeho zákonníka umožňuje osobu pozbaviť spôsobilosti na právne úkony „ak fyzická osoba pre duševnú poruchu, ktorá nie je len prechodná, nie je vôbec schopná robiť právne úkony, súd ju pozbaví spôsobilosti na právne úkony“, s účinnosťou od 1. júla 2016 (účinnosť Civilného mimosporového poriadku) už nie je možné nikoho úplne pozbaviť spôsobilosti na právne úkony. Dôvodová správa k uvedenej norme považuje úplné pozbavenie spôsobilosti na právne úkony za protiprávny inštitút.
11. Podľa nálezu Ústavného súdu, sp. zn. I. ÚS 313/2012, pri interpretácii a aplikácii § 10 Občianskeho zákonníka (pozbavovanie/obmedzovanie spôsobilosti na právne úkony) sa nemožno obmedziť iba na text zákonného predpisu, ale vždy je potrebné vziať do úvahy ústavný rozmer, ktorým je predovšetkým rešpektovanie ľudskej dôstojnosti. V medziach ústavného významu práv človeka sa pri zbavovaní/obmedzovaní spôsobilosti na právne úkony primárne sleduje záujem samotného (dotknutého) človeka a až následne verejný záujem či záujem tretích osôb. Zbavenie človeka spôsobilosti na právne úkony (jeho právna smrť) je prostriedkom *ultima ratio*, t. j. možno k nemu pristúpiť až vtedy, ak sa všetky menej represívne prostriedky (napr. trestného práva, správneho práva) či „iba“ ich obmedzenia nedajú použiť, resp. stanú sa neúčinnými. Úplné pozbavenie spôsobilosti na právne úkony neprichádza do úvahy ani vtedy, ak postihnutá osoba čiastočne (v istých, nie zanedbateľných sférach života) disponuje takouto spôsobilosťou.
12. Podľa § 231 CMP v konaní o spôsobilosti na právne úkony súd rozhoduje o
 - a) obmedzení spôsobilosti fyzickej osoby na právne úkony,
 - b) zmene obmedzenia spôsobilosti fyzickej osoby na právne úkony,
 - c) navrátení spôsobilosti fyzickej osoby na právne úkony.
13. Zákonným zástupcom je predovšetkým rodič (§ 31 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine). Zákonným zástupcom fyzickej osoby, ktorého súd rozhodnutím pozbavil spôsobilosť na právne úkony alebo ktorého spôsobilosť na právne úkony súd rozhodnutím obmedzil, je súdom ustanovený opatrovník (§ 27 Občianskeho zákonníka).

K ods. 2

14. V nadväznosti na ustanovenie § 4 ZEOP sú vymedzené dve okolnosti, ktoré príslušný orgán zohľadní pri rozhodovaní o vydaní EOP:
 - a) miera ohrozenia chránenej osoby a
 - b) čas, ako dlho chránená osoba zamýšľa mať pobyt alebo zdržiavať sa v inom členskom štáte.
15. Okolnosti, ktoré môžu ovplyvniť posúdenie ohrozenia chránenej osoby, sú obsahom EOP. Ohrozenie chránenej osoby by malo byť takej povahy, že súd, resp. prokurátor dospel k záveru, že v rámci trestného konania je potrebné prijať ochranné opatrenie (§ 2 ZEOP).
16. Pri posudzovaní času by mal justičný orgán zohľadniť, či chránená osoba má v úmysle zdržať sa v inom členskom štáte niekoľko dní, resp. týždňov alebo ide o trvalejší pobyt, resp. trvalé presťahovanie sa do iného členského štátu.
17. V prípade, že príslušný justičný orgán vyhovie žiadosti chránenej osoby o vydanie EOP, nevydáva osobitné rozhodnutie – vydá iba EOP, ktorý doručí chránenej osobe.
18. V prípade, že tento orgán nevyhovie žiadosti chránenej osoby, rozhodne o tom uznesením, ktoré sa doručí chránenej osobe. Proti takému uzneseniu o zamietnutí žiadosti chránenej osoby je prípustná sťažnosť (§ 5 ods. 4 ZEOP).

K ods. 3

19. Podobne ako iné nástroje týkajúce sa vzájomného uznávania rozhodnutí v trestných veciach, aj EOP sa vydáva na príslušnom formulári. Smernica 2011/99/EÚ v čl. 7 ustanovuje formálne a obsahové náležitosti EOP. Európsky ochranný príkaz sa vydá podľa vzorového tlačiva uvedeného v prílohe I k tejto smernici, resp. prílohe č. 1 k ZEOP.
20. Účelom ustanovenia vzorového tlačiva pre EOP je zabezpečiť jednotnosť obsahu na európskej úrovni, a taktiež aby sa zodpovedným orgánom uľahčilo vydávanie EOP. Jeho obsah tvoria informácie, ktoré sú nevyhnutné na riadne fungovanie systému, a zahŕňa aj použitie akýchkoľvek technických prostriedkov, ktoré sa poskytli chránenej osobe.
21. Európsky ochranný príkaz obsahuje predovšetkým nasledovné informácie (čl. 7 smernice 2011/99/EÚ):
 - a) totožnosť a štátnu príslušnosť chránenej osoby, ako aj totožnosť a štátnu príslušnosť opatrovníka alebo zástupcu, ak je chránená osoba maloletá alebo nemá spôsobilosť na právne úkony,
 - b) deň, od ktorého má chránená osoba v úmysle mať pobyt alebo sa zdržiavať vo vykonávajúcom štáte a dĺžka pobytu, ak je známa,
 - c) názov, adresu, telefónne a faxové číslo a emailovú adresu príslušného orgánu štátu pôvodu,
 - d) identifikáciu (napr. prostredníctvom čísla a dátumu) právneho aktu obsahujúceho ochranné opatrenie, na ktorého základe sa prijíma EOP,
 - e) zhrnutie skutočností a okolností, ktoré viedli k prijatiu ochranného opatrenia v štáte pôvodu,
 - f) zákazy alebo obmedzenia uložené v ochrannom opatrení, na základe ktorého sa vydal EOP, osobe, ktorá predstavuje nebezpečenstvo, dĺžku ich trvania a uvedenie

- prípadného trestu, ktoré možno uložiť v prípade porušenia príslušného zákazu alebo obmedzenia,
- g) prípadné použitie technického prístroja, ktorý bol poskytnutý chránenej osobe alebo osobe, ktorá predstavuje nebezpečenstvo, ako prostriedok výkonu ochranného opatrenia,
 - h) totožnosť a štátnu príslušnosť osoby, ktorá predstavuje nebezpečenstvo, ako aj jej kontaktné údaje,
 - i) v prípade, že je takáto informácia príslušnému orgánu štátu pôvodu známa bez toho, aby musel požadovať ďalšie preskúmanie, skutočnosť, či chránenej osobe a/alebo osobe, ktorá predstavuje nebezpečenstvo, bola poskytnutá v štáte pôvodu bezplatná právna pomoc,
 - j) opis iných okolností, ktoré môžu ovplyvniť posúdenie ohrozenia chránenej osoby, ak je to vhodné,
 - k) prípadne výslovné uvedenie skutočnosti, že rozsudok v zmysle čl. 2 rámcového rozhodnutia 2008/947/SVV o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky a probačné rozhodnutia na účely dohľadu nad probačnými opatreniami a alternatívnymi sankciami alebo rozhodnutie o opatreniach dohľadu v zmysle čl. 4 rámcového rozhodnutia 2009/829/SVV o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozhodnutia o opatreniach dohľadu ako alternatívne väzby medzi členskými štátmi EÚ sa už zaslalo do štátu dohľadu, a to v prípade, že je iný ako vykonávajúci štát EOP, a označenie orgánu tohto štátu príslušného vykonať takýto rozsudok alebo rozhodnutie.
22. Európsky ochranný príkaz sa vyhotovuje a zasiela na príslušnom formulári v úradnom jazyku vykonávajúceho štátu alebo v jednom z úradných jazykov tohto štátu v zmysle § 19 ZEOP. Preklad zabezpečuje súd alebo prokurátor, ktorý ho vydal (§ 6 ods. 2 ZEOP).
23. Formulár možno vyplniť priamo online pomocou elektronického nástroja Európskej justičnej siete (EJS) Compendium, ktorý je k dispozícii na webovej stránke EJS, alebo ako formulár vo formáte word, ktorý možno stiahnuť z webovej stránky EJS v časti Právna knižnica (<https://www.ejn-crimjust.europa.eu>).
24. Ak je potrebné na žiadosť justičného orgánu vykonávajúceho štátu doplniť dodatočné informácie na uznanie EOP a prijatie následného opatrenia v tomto štáte, poskytnie súd alebo prokurátor potrebné informácie (§ 6 ods. 3 ZEOP).

K ods. 4

25. Vydaný EOP alebo uznesenie o zamietnutí žiadosti chránenej osoby (§ 5 ods. 2 ZEOP) sa doručuje chránenej osobe. Pokiaľ sa jej žiadosti vyhovie, t. j. vydá sa EOP, chránená osoba nemôže voči EOP podať opravný prostriedok. Zákon jej priznáva iba právo podať opravný prostriedok – sťažnosť proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti chránenej osoby. Sťažnosť sa podáva orgánu, proti ktorého uzneseniu smeruje, a to do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť nemá odkladný účinok. K sťažnosti bližšie pozri § 185 a nasl. TP.

K ods. 5

26. Ustanovenie upravuje postup pri vydávaní a doručovaní EOP vo vzťahu k ohrozujúcej osobe. Ustanovenie vykonáva transpozíciu čl. 6 ods. 4 smernice 2011/99/EÚ.

27. K pojmu „ohrozujúca osoba“ pozri komentár k § 2 písm. e) ZEOP.
28. V zmysle smernice 2011/99/EÚ patria tieto práva ohrozujúcej osobe len v prípade, ak nemohla tieto práva uplatniť v konaní, ktoré viedlo k vydaniu ochranného príkazu v zmysle § 2 písm. a) ZEOP. Ak mala táto osoba možnosť uplatniť právo byť vypočutá a právo podať opravný prostriedok v predchádzajúcom trestnom konaní, tieto práva jej nepatria.
29. V závislosti od povahy rozhodnutia, ktoré je ochranným príkazom podľa § 2 písm. a) ZEOP, je takýmto opravným prostriedkom odvolanie alebo sťažnosť ohrozujúcej osoby.
30. Pokiaľ je obmedzujúce opatrenie súčasťou trestného rozsudku ako trestu, napríklad podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom (§ 51 TZ), trest domáceho väzenia (§ 53 ods. 3 TZ), alebo ochranného opatrenia – ochranný dohľad (§ 77 ods. 2 TZ), opravným prostriedkom bude odvolanie. Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 TP). Podanie odvolania má odkladný účinok, t. j. až do rozhodnutia o opravnom prostriedku sa odkladá právoplatnosť a vykonateľnosť rozsudku.
31. Sťažnosť je opravným prostriedkom v prípade, keď sa obmedzujúce opatrenie uložilo uznesením [napr. uznesením o nevzatí obvineného do väzby; za rozhodnutie o nevzatí do väzby sa považuje aj rozhodnutie o ponechaní obvineného na slobode pri nahradení väzby – § 72 ods. 1 písm. a), § 82 TP, alebo uznesením o podmienenom zastavení trestného stíhania – § 216 ods. 4 TP]. Sťažnosť sa podáva orgánu, proti ktorého uzneseniu smeruje, a to do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia (§ 187 TP). Vzhľadom na § 185 ods. 6 TP, v zmysle ktorého má sťažnosť odkladný účinok len kde to zákon výslovne ustanovuje, s poukazom na § 83 ods. 3 TP pri uložení primeraných povinností a obmedzení pri rozhodovaní o väzbe sťažnosť nemá odkladný účinok. Proti uzneseniu o podmienenom zastavení trestného stíhania môže obvinený podať sťažnosť, ktorá má odkladný účinok (§ 216 ods. 5 TP).

Judikatúra:

■ **Nález Ústavného súdu SR z 28. novembra 2012, sp. zn. I. ÚS 313/2012:** Pri interpretácii a aplikácii ustanovenia § 10 Občianskeho zákonníka (pozbavovanie/obmedzovanie spôsobilosti na právne úkony) sa nemožno obmedziť iba na text zákonného predpisu, ale vždy je potrebné vziať do úvahy ústavný rozmer, ktorým je predovšetkým rešpektovanie ľudskej dôstojnosti.

V medziach ústavného významu práv človeka sa pri zbavovaní/obmedzovaní spôsobilosti na právne úkony primárne sleduje záujem samotného (dotknutého) človeka a až následne verejný záujem či tretích osôb. Zbavenie človeka spôsobilosti na právne úkony (jeho právna smrť) je prostriedkom *ultima ratio*, t. j. možno k nemu pristúpiť až vtedy, ak sa všetky menej represívne prostriedky (napr. trestného práva, správneho práva) či „iba“ ich obmedzenia nedajú použiť, resp. stanú sa neúčinnými. Úplné pozbavenie spôsobilosti na právne úkony neprichádza do úvahy ani vtedy, ak postihnutá osoba čiastočne (v istých nie zanedbateľných sférach života) disponuje takouto spôsobilosťou. Túto dispozibilitu je povinný skúmať súd *ex officio* (§ 120 Občianskeho súdneho poriadku; *teraz* § 35 a nasl. CMP – pozn. autora), teda aj vtedy, ak to účastník konania nenavrhne. Inak povedané, v prípade, ak by duševná porucha celkom nevyučovala schopnosť uskutočňovať akékoľvek právne úkony, je na mieste iba ich obmedzenie a nie pozbavenie.

§ 6

Zaslanie európskeho ochranného príkazu do vykonávajúceho štátu

(1) Na účely uznania európskeho ochranného príkazu a prijatia následného opatrenia vo vykonávajúcom štáte súd alebo prokurátor, ktorý vydal európsky ochranný príkaz, zašle európsky ochranný príkaz justičnému orgánu vykonávajúceho štátu, v ktorom sa chránená osoba zdržiava alebo má pobyt alebo zamýšľa sa zdržiavať alebo mať pobyt. Na zaslanie európskeho ochranného príkazu do vykonávajúceho štátu sa použije postup podľa § 18; rovnopis európskeho ochranného príkazu sa súčasne zasiela Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“).

(2) Na účely postupu podľa odseku 1 súd alebo prokurátor zabezpečí preklad európskeho ochranného príkazu podľa § 19.

(3) Na žiadosť justičného orgánu vykonávajúceho štátu poskytne súd alebo prokurátor dodatočné informácie potrebné na uznanie európskeho ochranného príkazu a prijatie následného opatrenia vo vykonávajúcom štáte.

Súvisiace ustanovenia:

§ 1 Predmet zákona, § 2 Vymedzenie základných pojmov, § 3, § 4 Rozsah pôsobnosti, § 5 Vydanie EOP, § 7 Dôsledky uznania EOP vykonávajúcim štátom, § 8 Zmena, späťvzatie a zrušenie EOP, § 9 Vzťah ku konaniu podľa osobitného predpisu, § 10 Informačná povinnosť, § 11 Príslušnosť, § 12 Rozhodnutie súdu, § 13 Dôvody odmietnutia, § 14 Uznanie EOP a prijatie následného opatrenia, § 15 Zmena následného opatrenia, § 16 Zrušenie následného opatrenia, § 17 Súbeh konaní, § 18 Spôsob styku a zasielanie písomností, § 19 Preklady, § 20 Náklady, § 21 Poskytovanie súčinností pri zisťovaní potrebných informácií

Súvisiace predpisy:

Trestný zákon; Trestný poriadok; zákon č. 383/2011 Z. z. o zastúpení Slovenskej republiky v Eurojuste; nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1727 zo 14. novembra 2018 o Agentúre Európskej únie pre justičnú spoluprácu v trestných veciach (Eurojust) a o nahradení a zrušení rozhodnutia Rady 2002/187/SVV, Ú. v. EÚ L 295, 21. 11. 2018, s. 138 – 183; rozhodnutie Rady 2008/976/SVV zo 16. decembra 2008 o Európskej justičnej sieti, Ú. v. EÚ L 348, 24. 12. 2008, s. 130 – 134

Relevantné ustanovenia smernice 2011/99/EÚ:

Článok 8

Postup pri zasielaní

1. Príslušný orgán štátu pôvodu zašle európsky ochranný príkaz príslušnému orgánu vykonávajúceho štátu akýmkoľvek spôsobom umožňujúcim vyhotovenie písomného záznamu, aby príslušný orgán vykonávajúceho štátu mohol overiť jeho pravosť. Všetka úradná komunikácia sa uskutočňuje priamo medzi uvedenými príslušnými orgánmi.

Článok 9**Opatrenia vo vykonávajúcom štáte**

4. *Ak sa príslušný orgán vykonávajúceho štátu domnieva, že informácie zaslané spolu s európskym ochranným príkazom podľa článku 7 sú neúplné, bezodkladne o tom informuje príslušný orgán štátu pôvodu akýmkoľvek spôsobom umožňujúcim vyhotovenie písomného záznamu a stanoví mu primeranú lehotu na doplnenie chýbajúcich informácií.*

K ods. 1

1. Ustanovenie upravuje postup pri zasielaní EOP vydaného príslušným orgánom Slovenskej republiky do iného členského štátu EÚ podľa miesta pobytu chránenej osoby, resp. miesta, kde sa zamýšľa zdržiavať alebo mať pobyt.
2. Ustanovením sa vykonáva transpozícia čl. 8 smernice 2011/99/EÚ.
3. Podobne aj iné inštitúty slúžiace na vzájomné uznávanie rozhodnutí v trestných veciach, aj EOP je založený na priamom styku medzi príslušnými justičnými orgánmi. Európsky ochranný príkaz sa zasiela priamo príslušnému justičnému orgánu vykonávajúceho štátu.
4. V prípade, že súd alebo prokurátor nepozná, ktorý justičný orgán vykonávajúceho štátu je príslušný na prijatie a uznanie EOP, môže v zmysle § 21 ods. 1 ZEOP ministerstvo spravodlivosti požiadať o súčinnosť pri zisťovaní príslušného justičného orgánu vykonávajúceho štátu, ktorému má byť zaslaný EOP, alebo pri overení podmienok podľa právneho poriadku tohto členského štátu na uznanie EOP a prijatie následného opatrenia.
5. Ministerstvo spravodlivosti môže vykonať potrebné zistenia, a to aj prostredníctvom kontaktných miest Európskej justičnej siete uvedenej v rozhodnutí Rady 2008/976/SVV zo 16. decembra 2008 o Európskej justičnej sieti, národného člena Eurojustu alebo vnútroštátneho systému svojho štátu pre koordináciu s Eurojustom s cieľom získať potrebné informácie (čl. 8 ods. 2 smernice 2011/99/EÚ).
6. Príslušný orgán štátu pôvodu zašle EOP príslušnému orgánu vykonávajúceho štátu akýmkoľvek spôsobom umožňujúcim vyhotovenie písomného záznamu, aby príslušný orgán vykonávajúceho štátu mohol overiť jeho pravosť. V zmysle čl. 8 smernice 2011/99/EÚ sa všetka úradná komunikácia uskutočňuje priamo medzi uvedenými príslušnými orgánmi.
7. Európsky ochranný príkaz a ostatné písomnosti možno zasielať do členského štátu alebo prijímať z členského štátu poštou alebo inou bezpečnou formou, ktorá umožňuje vyhotovenie písomného znenia pod podmienkou umožňujúcou posúdiť ich hodnovernosť.
8. K spôsobu zasielania písomností pozri § 18 ZEOP.
9. K poskytovaniu súčinnosti zo strany ministerstva spravodlivosti pri zisťovaní potrebných informácií pozri komentár k § 21 ods. 1 ZEOP.
10. V zmysle čl. 22 smernice 2011/99/EÚ členské štáty poskytnú Komisii relevantné údaje týkajúce sa uplatňovania vnútroštátnych postupov na EOP, a to minimálne o počte požadovaných, vydaných a/alebo uznaných EOP. Z toho dôvodu sa rovnopis EOP súčasne zasiela Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky. Uvedený postup korešponduje s § 21 ods. 3 ZEOP.